

LR: dom 1996-11-13, mål nr Ö 6182-96

KamR: beslut att ej meddela PT, 1997-09-10, mål nr 9610-1996

D 2/96

Skattemyndigheten i X län har i underrättelse till Kommerskollegium (KK) redogjort för vissa iakttagelser angående auktoriserade revisorn A-sons yrkesutövning. Iakttagelserna avser A-sons uppdrag som vald revisor i ett aktiebolag räkenskapsåren 1991 och 1992.

Ärendet har överlämnats till Revisorsnämnden (RN) som den 1 juli 1995 övertog KKs ansvar för revisorsfrågor. Enligt övergångsbestämmelser till lagen (1995:528) om revisorer skall ärendet prövas enligt äldre bestämmelser d.v.s. förordningen (1973:221) om auktorisation och godkännande av revisorer. De disciplinära påföljder som enligt 23 § nämnda förordning kan komma ifråga är varning eller upphävande

Av skattemyndighetens revisionspromemoria framgår att bolaget för en redovisningsperiod under räkenskapsåret 1992 redovisat utgående mervärdesskatt med ett 200.000 kr för lågt belopp. Mervärdesskatteskulden kvarstod när A-son avgav sin revisionsberättelse avseende 1992. A-son har inte anmärkt att bolaget underlåtit fullgöra sin skyldighet i berört avseende.

Under de aktuella räkenskapsåren fanns ett avräkningskonto mellan företagsledaren och bolaget. På detta konto bokfördes företagsledarens uttag av likvida medel dels för privat bruk, dels för betalning av bolagets räkningar. På kontot bokfördes även företagsledarens privata kostnader som betalats av bolaget. Kontot visade vid utgången av respektive räkenskapsår en fordran på företagsledaren om cirka 120.000 kr. I det bokslut som upprättades per den 31 december 1992 har beloppet omförs till ett annat avräkningskonto avseende ett av företagsledaren helägt finskt företag. Av skattemyndighetens utredning framgår att fordringsbeloppet inte hade något som helst samband med det finska bolaget utan i sin helhet avsåg företagsledaren.

A-son har yttrat sig i ärendet och uppgett i huvudsak följande. Anledningen till att han inte gjorde någon anmärkning beträffande den oredovisade mervärdesskatten var att mervärdesskatte-redovisningen var felaktig endast vid ett tillfälle. I efterhand anser A-son att han borde ha anmärkt eftersom det rörde sig om ett relativt sett betydande belopp och rättelse inte hade vidtagits när han avgav sin revisionsberättelse.

Beträffande avräkningskontot med företagsledaren har A-son uppgett att han i samband med tidigare års revision fick muntlig uppgift om att även detta konto egentligen avsåg det finska företaget. Det var mycket svårt att få bokförda belopp bekräftade. Försök gjordes att kontrollera uppgifterna med det finska bolaget. A-son har vidare anfört. "Även i denna del är jag nu i efterhand medveten om att jag borde varit mer kritisk vid min granskning och ifrågasatt och kontrollerat de uppgifter som lämnades av företaget. Eftersom granskningen i denna del inte varit tillräckligt grundlig just på grund av relaterade omständigheter borde kanske ett omnämnande skett i revisionsberättelsen för både år 1991 och år 1992. I revisionsberättelsen för år 1993 har fordran på närstående bolag ifrågasatts."

RN har tagit del av A-sons dokumentation över utförd revision i bolaget de aktuella räkenskapsåren.

RN gör följande bedömning.

I 10 kap 10 § fjärde stycket aktiebolagslagen föreskrivs att revisor **skall** anmärka i revisionsberättelsen om han funnit att bolaget inte fullgjort sina skyldigheter i fråga om

skatter och avgifter. Revisionsberättelse som innehåller sådan anmärkning skall, enligt femte stycket samma lagrum, genast insändas till skattemyndigheten. Det har i detta fall varit fråga om ett relativt sett väsentligt belopp. Det kan förutsättas att inte bara skattemyndigheten utan ett aktiebolags samtliga intressenter har ett berättigat intresse av att revisorn fullgör sin lagstadgade rapporteringsskyldighet. Genom att underlåta anmärkning i revisionsberättelsen har A-son åsidosatt sin plikt som revisor.

Vad gäller avräkningskontona med företagsledaren och dennes finska bolag kan det, med beaktande av A-sons egna uppgifter och efter genomgång av hans granskningsdokumentation i denna del, konstateras att han inte företagit någon utredning värd namnet. Som revisor måste man vara särskilt uppmärksam när det gäller fordringar på revisionsklienten närstående personer och företag. God revisionssed kräver att revisorn bildar sig en egen välgrundad uppfattning att sådana fordringar inte utgör lån till den s.k. förbjudna kretsen och därmed strider mot låneförbudsbestämmelserna i 12 kap aktiebolagslagen. Även i nu berört hänseende har A-son således åsidosatt sin plikt som revisor.

Sammanfattningsvis finner RN att A-sons pliktöverträdelser varit sådana att disciplinär åtgärd är motiverad. Med stöd av 23 § andra stycket revisorsförordningen (1973:221) meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av Revisorsnämndens ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Siv Björs, Anne-Charlotte Eggwertz, Elisabet Fura-Sandström, Åsa-Pia Järliden, Margit Knutsson, Eva-Britt Nordhall, Per Thorell och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell samt byrådirektören Gunilla Claesson, föredragande.